

Tero Laaksonen

Le jardin

Kadonnut Palmyra

Maalaamisen hitaus on johdattanut minut työskentelemään ajan kestoja tutkien ja etsimään mennyttä, joka sisältyy tähän hetkeen ja ehkä heijastaa tulevaa.

Antiikin maljat inhimillisen elämän symboleina ovat edelleen selkeitä mittoja tässä ajassa, joskus tyhjiä tai ylitsevuotavia.

Puutarha on kuten on aina ollut enemmän mielentila kuin rajattu alue, jonka ulkopuolella ihminen kohtaa villin luonnon. Antiikin ihanne tietoisesta siirtymisestä tuntemattomaan on uuden tutkimista ja mahdollisuus ymmärtämiseen ja kokemiseen.

Olen kiitollinen lahjoista, jotka ovat toisten ajatuksia, lauseen verran antaen tilaa ja aikaa olla ilman pelkoa ja saada rohkeutta:

Karin Boye'n Gömda land kokoelmasta 1924

Nya vägar

Liv är det som väntar,
det man ej kan veta...

Tomas Tranströmerin Sorgegondolen 1996

Nattlig resa

Tindrände ögon gick över isarna.
Miraklernas skönhet fanns.

En ymmärtänyt ihailultani kammottavaa ennustusta Palmyran tuhosta.

Edith Södergran kirjoitti kokoelmassaan Dikter 1916

Stjärnorna

När natten kommer

står jag på trappan och lyssnar,

stjärnorna svärma i trädgården

och jag står i mörkret.

Hör, en stjärna föll med en klang!

Gå icke ut i gräset med bara fötter;

min trädgård är full av skärvor.

On mentävä ja uskottava :

Kauneus on hyvän puolella